

mig ogsaa, at det vilde være en af de mest rationelle Forbindelser, vi overhovedet kan faa her i vort Land.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. Næste Møde afholdes i Morgen Formiddag Kl. 9 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1913 til 31. Marts 1914.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

61de Møde.

Tisdag den 21. Januar, Kl. 9.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1913 til 31. Marts 1914.

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg skal begynde med en Tak til Finansudvalget for den velvillige Behandling af dette omfattende Budget. Jeg skal derefter gaa over til at omtale de Ændringsforslag, der giver Anledning til nærmere Omtale. Under Nr. 8 i Betænkningen har et Flertal tiltraadt et af mig stillet Ændringsforslag om en Lønforhøjelse for Ledvogtere og forskellige andre Tjenestemænd ved Statsbanerne til et Beløb af i alt 171,780 Kr. Dertil har et Mindretal stillet et Underændringsforslag om at forhøje Summen med yderligere 58,000 Kr. Som det fremgaar af den her førte Forhandling, har Sagen sin egen Historie. Det

ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har flere Gange udtalt, at her var der første Gang gjort Brug af den Forhandlingsret, der var indrømmet Jernbanetatens Funktionærer, og det er rigtigt. Det Forslag, der er fremkommet fra Ministeriet, er Frugten af en Forhandling, der har været ført mellem Dansk Jernbaneforbund og Statsbanerne angaaende en Lønforhøjelse. Det lykkedes under denne Forhandling at opnaa en Overenskomst, saaledes at Dansk Jernbaneforbund, om end noget modstræbende, sluttede sig til Forslaget om de 171,780 Kr. Men, som det ogsaa fremgaar af den foregaaende Forhandling, var der ganske vist et Moment, der medvirkede til, at de Funktionærer, der forhandlede med Statsbanerne, sluttede sig til Forslaget, nemlig dette, at Statsbanerne stillede dem i Udsigt, at de atter skulde opnaa den Ret til Fribefordring af Fødemidler og Brænde, som de tidligere havde haft, men som var blevet annulleret ved en Anmærkning paa Finansloven i Henhold til Finanslovkommissionens Betænkning. Nu ligger Sagen saaledes, at Statsbanerne gjorde Indstilling til mig, og straks derefter henvendte den paagældende Organisation af Funktionærer sig til mig og anmodede mig meget indtrængende om at stille Forslag om Lønforhøjelsen og den nævnte Fribefordring og søge at faa det gennemført. Jeg turde paa det Tidspunkt ikke love det, da jeg ikke havde haft Lejlighed til at forhandle med min Kollega Finansministeren derom. Jeg gav derfor ikke noget Løfte, men sagde til vedkommende, at det Forslag om Fribefordring for Fødemidler og Brændsel, der var kommet med ind under denne Overenskomst, kunde jeg ikke stille Forslag om, da det var afgjort paa Finansloven i Fjor. Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen), som omtalte denne Sag, beklagede, at Statsbanerne ikke havde været opmærksomme paa dette Forhold, og jeg kan ikke modsige den Betragtning, at det er et Forhold, som Statsbanerne selvfølgelig burde have været opmærksomme paa. Det har de imidlertid ikke været, og derfor har de inddelt sig i Forhandling om dette Spørgsmaal, der alt-saa var afgjort.

Nu foreligger der altsaa her til anden Behandling et Forslag af mig, tiltraadt af